ſm rōnem cauſe finalis · hmōi aūt origo poteſt
attēdi dupliciter · vno quidē mō ſm ↄditionē pec
cātis q̇ ſic diſpoſitus ē ut maxime afficiatur ad
vnū finem. ex quo ut plrimū in alia peccata ꝓce-
dat · ſꝫ ille modus originis ſb arte cadē nō pt eo
ꝙ infinite ſūt pticulares hoim diſpoſicōes · Alio
modo ſm naturalē habitudinē ipoꝝ finiū ad in
uicē. et ſm hꝰ ut in pluribꝫ vnū viciū ex alio ori-
tur. vnde ille modus originis ſb arte cadere pt.
ſm hꝰ g̊ illa vicia capitalia dicuntur quoꝝ fines
hnt quaſdā pmarias rōnes mouendi appetitū.
et ſm haꝝ rōnū diſtinctōnē diſtinguūtur capi
talia vicia. mouet autē aliq̇d appetitū dupliciť.
vno mō directe et p ſe et hꝰ mō bonū mouet ap-
petitū ad ꝓſequēdū. malū aūt ſm eādē rōnē ad
fugiendū · Alio mō indirecte et qi p aliud ſicut ali
quis aliqđ malū ꝓſequitur ꝓpter aliqđ bonū ad
iūctū. vel aliqđ malū fugit ꝓpter aliqđ malū ad
iūctū. bonū aūt hoīs ē triplex. eſt eni pmo qđ-
dam bonū anime qđ. ſ. ex ſola apphenſione rōnē
appetibilitatis habꝫ. ſic excellentia laudis vel a-
moris. et hꝰ bonū inordinate ꝓſeq̇tur inanis glo
ria. Aliud eſt bonū corpis. et hꝰ ptinet ad ↄſuā-
cōnē indiuidui. ſ. cibus et potus. et hꝰ bonū inor-
dinate ꝓſequitur gula. aut ad ↄſuacōnē ſpeciel
ſic coitus. et ad hꝰ ordinatur luxuria. Terciū bo
num eſt exterius. ſ. diuitie. et ad hꝰ ordinať aua
ricia. et eadē quatuor vicia inordinate fugiūt ma
la ↄtraria. vel aliter. bonū pcipue mouet appeti
tum ex hꝰ ꝙ pticipat aliq̇d de ꝓprietate felicitatis
quā naturalr oēs appetūt de cuius rōne ē q̇dē
pmo quedā pfectō. nā felicitas ē ꝓpetuū bonū
ad qđ ptinet excellētia vel claritas quā appetit
ſupbia vel inanis gloria. Scđo de rōne eius ē ſuf
ficiētia quā appetit auaricia in diuitiis eā ꝓmit
tētibus. Tercō eſt de ↄditiōe eius delectacō ſine
qua felicitas eſſe non poteſt ut in. j. et. x. eth. et
hanc appetunt gula et luxuria. quod autem ali
quis bonum fugiat ꝓpter aliqđ malū ↄiūctū hoc
ↄtigit dupliciter. qꝛ aut hꝰ ē reſpectu boni ꝓprii.
et ſic eſt accidia q̄ triſtatur de bono ſpūali ꝓpter
laborē corpalē adiūctū. aut eſt de bono alieno.
et hꝰ ſi ſit ſine inſurrectōne ptinet ad inuidiā que
triſtatur de bono alieno inquātū eſt impeditiuū
ꝓprie excellētie. aut eſt cū quadā inſurrectōne ad
vindictā et ſic eſt ira. et ad eadē etiā vicia ptinet
ꝓſecutio mali oppoſiti. ¶ Ad. j. g̊ dđ. ꝙ nō ē ea
dē rō originis in ꝟtutibꝫ ⁊ viciis. Nā ꝟtutes cāntur
p ordinē appetitus ad rōnem vel etiā ad bonum
incōmutabile qđ eſt deus. vicia aūt oriūtur ex
appetitu boni ↄmutabilis. vnde nō oportꝫ ꝙ pnci
palia vicia opponātur pncipalibꝫ ꝟtutibꝫ. ¶ Ad
. ii. dđm. ꝙ timor et ſpes ſūt paſſiones iraſcibilis.
oēs aūt paſſiones iraſcibilis oriūtur ex paſſioni
bus ↄcupiſcibilis q̄ etiā oēs ordinātur qđāmō
ad delectacōnē et triſticiā. et ideo delectacō et tri
ſticia pncipaliť ↄnūantur in peccatis capitalibꝫ
tāqꝫ pncipaliſſime paſſiōes ut ſup̈ habitū eſt.
¶ Ad. iii. dđ. ꝙ ira licet nō ſit pncipalis paſſio.
qꝛ tn̄ habꝫ ſpecialē rōnem appetitiui motus ꝓut
aliquis impugnat bonū alterius ſb rōne hone-
ſti. i. iuſti vindicati. ideo diſtinguitur ab aliis ca
pitalibꝫ viciis. ¶ Ad. iiii. dicēdū. ꝙ ſupbia dicit͛
eſſe iniciū oīs peccati ſm rōnem finis ut dictū
eſt. et ſm eandē rōnem accipitur pncipalitas vi
cioꝝ capitaliū. et ideo ſupbia quaſi vle iniciū nō
ↄnūatur. ſꝫ magis ponitur velut regina quedā
oim vicioꝝ ſic genus. auaricia aūt dr radix ſm
aliā rōnem ſic ſup̈ dictū eſt. ¶ Ad. v. dđm. ꝙ iſta
vicia dicuntur capitalia qꝛ ex eis ut frequen-
tius alia oriūtur. vnde nichil ꝓhibꝫ alia peccata
interdū ex aliis cauſis oriri. pt tn̄ dici ꝙ oīa
peccata q̄ ex ignorantia ꝓueniūt poſſunt reduci
ad accidiā ad quā ptinet negligētia qua aliq̇s
recuſat ſpūalia bona acquirē ꝓpť laborē. Igno-
rātia eni q̄ pt eſſe cauſa pcci ex negligētia ꝓueit
ut ſup̈ dictū ē. ꝙ aūt aliquis ↄmittat aliqđ pec-
catū ex bona intētiōe vidr ad ignorātiā ptinere
inquantum ſcilicet ignorat ꝙ non ſunt facien-
da mala ut veniant bona.

Einde ↄſiderādū ē de effectibꝫ peccati.
Et pmo quidē de corrupcōne boni na-
ture. ¶ Scđo de malicia aīe. ¶ Tercō
de reatu pene. ¶ Circa pmū querūtur
ſex. ¶ Primo vtrū bonū nature diminuatur per
pccm. ¶ Scđo vtrū totaliter tolli poſſit. ¶ Tercō
de quatuor vlneribꝫ q̄ beda ponit qbꝫ natura hu
mana vlnerata eſt ꝓpter pccm. ¶ Quarto vtrū
puacō modi ſpeciei et ordinis ſit effectus peccati.
¶ Quīto vtrū mors et alii defectus corpales ſint
effectus peccati. ¶ Sexto vtrū ſint aliquo mō h-
Ad. j. ſic ꝓceditur. vidr ꝙ [ſunt] innaturales.
pccm nō diminuat bonū nature. pccm eni
hoīs non eſt grauius qꝫ pccm demonis. ſꝫ bona
naturalia in demonibꝫ manēt integra poſt pccm
ut dio. dicit. iiii. ca. de di. no. g̊ etiā pccm bonū na
ture hūane nō diminuit. ¶ P̄. trāſmutato poſte
riori nō trāſmutatur pꝰus. manet eni ſbſtātia ea-
dē trāſmutatis accidētibꝫ. ſꝫ natura pexiſtit acti
oni volūtarie. g̊ facta deordinacōne circa actō-
nem volūtariā p pccm non tranſmutatur prius
ꝓpter hꝰ. ſ. natura ita ꝙ bonū nature diminuat͛.
¶ P̄. pccm ē actus quidā diminucō aūt paſſio.
nullū aūt agēs ex hꝰ ipo qđ agit patitur. pt aūt
ↄtigē ꝙ in vnū agat et ab alio patiatur. g̊ ille q̄
peccat p pccm nō diminuit bonū ſue natuē. ¶ P̄.
nullū accidēs agit in ſuū ſubiectū. qꝛ qđ patitur
eſt potētia ens. qđ aūt ſubicitur accidēti iam eſt
actu ens ſm accns illud. ſꝫ pccm eſt in bono na-
ture ſic accns in ſbiecto. g̊ pccm nō diminuit bo
nū nature. diminuē eni qđdā agē eſt. ¶ Sꝫ ↄtra
eſt ꝙ dr luc. x. hō deſcendēs a iherlm in iericho. i.
in defectū peccati exſpoliatur gratuitis et vlne-
ratur in naturalibꝫ ut beda exponit. g̊ pccm di-
minuit bonū nature. Rnſio. dđm ꝙ bonū na-
ture hūane pt tripliciter dici. Primo ipa pnci-
pia nature ex quibꝫ natura ↄſtituitur et ꝓprieta
tes ex hiis cāte ſic potētie aīe ⁊ alia hmōi. Scđo
qꝛ hō a natura habꝫ inclinacōnē ad ꝟtutē ut ſup̈
habitū ē. ipa aūt inclinacō ad ꝟtutē ē qđdā bonū
nature. Tercō mō pt dici bonū nature bonū ori-
ginalis iuſticie qđ fuit in pmo hoīe collatū toti

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-85/0226
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt